

LBRIS

We know
books

Cu aprobarea
Ordinariatului greco-catolic de Oradea
Nr. 3542/1930

Redactor: Pr. Daniel Avram
Tehnoredactor: Valerian Susan

© Casa de Editură „Viața Creștină”
Str. Moșilor, nr. 26, 400003 Cluj-Napoca
tel: 0729-884889
e-mail: viata.crestina@gmail.com
www.viata-crestina.ro

ISBN 937-674-028-5

Abatele H. Convert

**MEDITAȚII
EUHARISTICE**
după Sf. Ioan Maria Vianney

Traducere de:
Iosif Vezoc și Pr. Aloisie Tăutu

Ediția a doua revizuită

Cluj-Napoca, 2023

ca să se facă vrednic de toate darurile cu care erau împreunate acestea. Iată pentru ce zicea cu smerenie, că „el se culcă la picioarele lui Isus ca și cățelușul la picioarele stăpânului său”. Și numai prezența lui era pentru Oaspele din chivot o mărturie de fidelitate în vremea lungilor ore de noapte, care sunt și orele de uitare; și scotea din izvorul dumnezeirii cu o nespusă bogăție tainele vieții de veci, pe care apoi avea să le descopere și să le împartă sufletelor; el era oița totdeauna gata pentru jertfa de mâine. „*Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum*”, („Gata este inima mea, Doamne, gata este inima mea”). Și cu aceste simțăminte se întindea pe treapta altarului ca pe o cruce, cerând Mântuitorului să-i binecuvânteze somnul.

După pilda Sfântului preot din Ars, și eu îți ofer, o, Dumnezeu meu, toate neliniștile sufletului meu, toată spaima mea, toată suferința nopților mele fără somn, și le unesc cu tristețea agoniei lui Isus, a Fiului Tău, Dumnezeu și El, care e de față în Chivot. O, dacă ar putea aceste mici suferințe – unite cu ale Fiului ceresc – să aducă sufletelor din Purgator, răcoare și pace, iar nefericiților păcătoși reîntoarcerea la Acela care s-a numit pe sine: „*Calea, Adevărul și Viața*”.

CUPRINS

I.	Isus Cristos e de față în Sfânta Euharistie	9
II.	Iubirea lui Isus Cristos arătată prin întemeierea Sfintei Euharistii	17
III.	Iubirea lui Isus Cristos în întemeierea Sfintei Euharistii	22
IV.	Mărimea Sfintei Euharistii	28
V.	Euharistia – hrana sufletului	32
VI.	Masa bogată a duminicii	39
VII.	Împărtășirea zilnică	46
VIII.	Nepăsarea față de mâncarea Euharistică.....	52
IX.	Euharistia ne unește cu Isus Cristos	58
X.	Euharistia sporește în noi harul sfințitor.....	66

XI.	Euharistia slăbește în noi pornirea spre rău	72
XII.	Euharistia, cheazășia vieții veșnice și principiul învierii glorioase	78
XIII.	Euharistia, izvor de bucurie	84
XIV.	Pregătirea la Cuminecare în ceea ce privește sufletul	91
XV.	Pregătirea la Cuminecare în ceea ce privește sufletul	97
XVI.	Împărtășirea nevrednică	105
XVII.	Pregătirea la Cuminecare în ceea ce privește trupul.....	113
XVIII.	Mulțumita	118
XIX.	Cinstea față de biserici	122
XX.	Vizita la Preasfântul Sacrament – motivele ei	127

XXI.	Dulceața vizitei la Preasfântul Sacrament.....	135
XXII.	Vizita la Preasfântul Sacrament – modul cum se face	141
XXIII.	Simțămintele cu care trebuie să luăm parte la procesiunile cu Preasfântul Sacrament	146
XXIV.	Simțămintele cu care trebuie să luăm parte la procesiunile cu Preasfântul Sacrament	150
XXV.	Despre preot	156
XXVI.	Sfânta Jertfă Liturgică	162
XXVII.	Liturghia zilnică	169
XXVIII.	Obiecții împotriva Liturghiei zilnice	176
XXIX.	Felul de a asculta Sf. Liturghie	183
XXX.	După Sfânta Liturghie.....	190

XXXI.

Euharistia și munca trupească 195

XXXII.

Euharistia și studiul..... 200

XXXIII.

Euharistia și somnul..... 208

I.

**Isus Cristos e de față în
Sfânta Euharistie**

În momentul când mama Sf. Alexiu și-a recunoscut fiul în corpul neînsuflețit al cerșetorului ce trăise treizeci de ani sub scările palatului lor, exclamă: „O, fiul meu! A trebuit să te cunosc atât de târziu!...”. Sufletul, la ieșirea din lumea aceasta, va vedea în sfârșit pe Acela, pe care-L avea nevăzut în Sf. Euharistie aici pe pământ; și văzând frumusețile, – dulcele și bogățiile necunoscute de el în viață, va exclama: „O, Isuse! O, viața mea! O, comoara mea! O, iubirea mea! A trebuit să te cunosc atât de târziu”¹.

Mântuitorule ceresc, în timp ce voi medita asupra dovezilor prezenței tale sub vălurile euharistice, luminează mintea mea, aprinde-mi inima, inspiră-mi acea credință vie și înflăcărată, care este deja o gustare a frumuseților tale veșnice.

Isus Cristos este de față în Sf. Euharistie cu Trupul și cu Sângele Său, cu sufletul și

¹ Esprit. Le curé d' Ars dans ses catéchismes, 54.

cu dumnezeirea Sa. Vrei dovezi limpezi și convingătoare?

I. Aceasta a spus-o însuși Mântuitorul

În seara Cinei: „a luat pâine, a binecuvântat-o, a frânt-o și, dând-o Apostolilor Săi, a zis: Luați, mâncați, *acesta este Trupul Meu*. A luat apoi paharul în care era vin și a zis: Beți dintru acesta toți, *acesta este Sângele Meu*... Aceasta să o faceți întru amintirea mea”.

Acesta este Trupul Meu: așadar nu mai este pâine.

Acesta este Sângele Meu: deci nu mai este vin.

Isus Cristos însuși o spune aceasta: eu o cred, pentru că el este adevărul care nu înșală, puterea căreia i se supun toate. Dar, la ce bun a raționa, o, sufletul meu, la ce bun? Crede și adoră! Crede că Isus este în această Taină cu adevărat; așa de adevărat pe cum „a fost nouă luni în sânul Mariei”; așa de adevărat pe cum „a fost pe cruce”²: o, adoră-l pe acest Isus.

II. Acesta este un fapt ce se împacă și cu mintea

„Mântuitorul nostru a zis: «Orice veți cere de la Tatăl în numele meu va da vouă». Niciodată însă noi n-am fi cugetat să cerem de la Dumnezeu pe propriul Său Fiu. Dar ceea ce omul nu și-ar

² Sermon pour la Fête-Dieu.

fi putut închipui, Dumnezeu a făcut. Ceea ce omul nu poate pricepe, nici spune, cea ce el n-ar fi cutezat niciodată să dorească, Dumnezeu – în iubirea Sa – a priceput, a spus și a făcut. Am fi cutezat noi vreodată să cerem lui Dumnezeu să trimită pe Fiul Său să moară pentru noi, să ne dea Trupul Său să-L mâncăm și Sângele Său să-L bem? Dacă toate acestea n-ar fi adevărate, omul ar fi putut să-și închipuie lucruri, pe care Dumnezeu nu le poate face; El ar fi mers mai departe decât Dumnezeu în invențiile iubirii sale!... Aceasta însă nu se poate”³.

Cu alte cuvinte, ceea ce omul nu și-a putut nici măcar închipui, aceea a făcut Dumnezeu.

Dacă Sf. Euharistie, taina iubirii nemărginite, ar fi o născocire a minții omenești, noi am avea despre iubirea lui Dumnezeu pentru oameni o idee mai mare decât aceea, pe care ar fi putut-o realiza El. Ori, Dumnezeu nu se lasă învins în iubire, și suntem îndreptățiți să repetăm cu Sf. Ambroziu⁴, care aplică Euharistiei cuvintele Sf. Pavel: „Ceea ce ochiul n-a văzut, ce urechea n-a auzit, ce în inima omului nu a pătruns, a pregătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe Dânsul”. Să fie binecuvântat în veci!

³ Esprit. Catéchisme sur la Communion.

⁴ De myst., c. 8.

III. Acesta este un fapt dovedit și printr-un fel de simțământ

Nu este nici un motiv, ca să te îndoiești de ființa de față a Mântuitorului în Sf. Euharistie; aceasta se știe că e de față, *se simte*⁵. „Când te cumineci, simți ceva neobișnuit, o plăcere ce-ți străbate întreg trupul și se răspândește până la margini. Ce este această plăcere? Este însuși Mântuitorul, care se unește cu toate părțile trupului nostru și le face să tresalte”. În acest moment trebuie să zicem cu Sf. Ioan: „Domnul este!”⁶.

O, Isuse, fără să aspir la favorurile de care ai împărtășit pe Sfinții Tăi, dă-mi, te rog, fericirea de-a simți ființa ta de față în Sf. Cuminecătură, în dulceața harului tău, în desfătarea spirituală și în avântul către virtuți.

IV. Acesta e un fapt dovedit de istorie

Un preot celebra Liturgia într-o biserică din orașul Bolsène, și, după ce pronunțase cuvintele prefacerii, încă se tot îndoia de realitatea Trupului

⁵ Chaterine.

⁶ Esprit. Catéchisme sur la Communion – Această dovadă a prezenței reale, experimentală și personală, este tot atât de puternică în genul său, cum sunt cele scoase din auz, din văz ori din pipăit, pentru că misticii se bucură de un fel de „atingere” și percepție a lui Dumnezeu, care nu-i lasă să se îndoiască de faptul că El este acela care se lasă „simțit”. Acesta este favorul unirii mistice.

lui Isus Cristos în Sf. Pâine. În acel moment însă Sf. Pâine se acoperi toată cu sânge. Isus Cristos părea că reproșează slugii sale necredința și îl face să se căiască amar pentru ea și – prin această mare minune – să ne arate în același timp și nouă, cât de convinși trebuie să fim despre Sf. Sa prezență în Sf. Euharistie. Această Sf. Pâine vărsa atâta sânge, încât antimisul, măsărița și chiar prestolul se umplură cu sânge. Papa, care a fost încunoștințat despre această minune, ceru să i se aducă acel antimis plin de sânge; trimis în orașul Orvieto, a fost primit cu o pompă nemaipomenită și expus în biserică. În fiecare an, la Joia-Verde, această prețioasă relicvă se poartă în procesiune”⁷.

O altă întâmplare personală: „Credeți voi că o bucățică de pâine poate să se desfacă singură și să se pună de la sine pe limba unuia care se apropie s-o primească?” – am întrebat într-o zi pe doi pastori protestanți, care nu credeau în prezența reală a Domnului. – „Nu”. – „Așadar aceasta nu este pâine”. Într-adevăr, iată întâmplarea, al cărei martor am fost: Un om avea ispite împotriva prezenței reale a Domnului Cristos: „Cine știe? Poate nu e sigur. Prefacerea? Ce-i aceea? Ce se petrece în această vreme pe altar?”. El însă dorea foarte să se scape de aceste ispite și ruga pe Sf. Fecioară să-i câștige o credință simplă și liniștită. Ascultați: nu spun

⁷ Sermon pour le Jeudi Saint, I-er point.

că aceasta s-a întâmplat în vreo parte ori alta a lumii, ci spun că mi s-a întâmplat chiar mie: în momentul când acest om se prezentă să primească Sf. Cuminecătură, Sf. Ostie îmi scăpă dintre degete, când eram încă la o bună distanță; ea s-a dus singură și s-a așezat pe limba acestui om”⁸.

Cât de mult trebuie să întărească acest fapt credința noastră! Dar, Dumnezeuule, de ce avem noi trebuință de dovezi, când avem cuvintele lui Isus Cristos?

V. Și cum e de față Mântuitorul nostru în Sfânta Euharistie?

În mod nevăzut, ascuns sub formele pâinii și a vinului. În felul acesta se acomodează slăbiciunii noastre. În cer, unde vom fi triumfători și glorioși, îl vom vedea în toată mărirea sa; dacă ni s-ar arăta și acum în această mărire, n-am mai cuteza să ne apropiem de dânsul; el se ascunde ca o persoană din închisoare și ne zice: „Voi nu mă vedeți, dar aceasta nu face nimic; cereți de la Mine orice veți vrea și Eu vă voi da”⁹. Oh! Dacă am avea credință!... Dacă am fi pătruși de dumnezeiasca ființă de față a Aceluia, care astfel se ascunde din iubire, și care este acolo cu mâinile pline de daruri, căutând cui să le împartă”, cu ce cuviință ne-am purta înaintea Lui și cu ce încredere L-am chema!

⁸ Le curé d’Ars dans ses catéchismes, 56-57.

⁹ Esprit. Cat. sur la Communion.

PILDĂ

Preotul din Ars primise darul credinței într-un mod desăvârșit. Unirea sa cu Dumnezeu făcuse ca el să simtă și să pipăie, zicând așa, adevărurile descoperite. Ceea ce noi vedem de departe, într-un mod vag și nedeslușit, ca prin închipuire, ca într-o ghicitoare, el vedea direct, cu o privire fixă și nemijlocită.

„Noi vedem, zicea el, obiectul credinței noastre de la o depărtare de trei sute de leghe, ca și cum bunul Dumnezeu ar fi de cealaltă parte a oceanului. Dacă am avea însă credința vie și pătrunzătoare a sfinților. L-am vedea pe Mântuitorul așa cum L-au văzut ei. *Sunt preoți care-L văd, la Liturghie, în fiecare zi*”.

Oare nu despre sine spunea Sfântul aceste cuvinte?

Într-o zi, ne spune domnul Camelet, superiorul misionarilor, l-am făcut să-mi vorbească despre ispitele diavolului, pentru a avea ocazia să află dacă într-adevăr vedea el pe Mântuitorul, așa cum credeau mulți: „Bunul Dumnezeu vă despăgubește pentru aceste «vizite urâte, cu altele mult mai plăcute». Atunci părăsind surâsul și luând un aer serios, îmi răspunse: „O, despre aceasta să nu mai vorbim!”. Am luat acest răspuns drept o afirmație”.

În o altă împrejurare l-au văzut cuprins de o adâncă mâhnire. Conducătoarele „Providenței”

il întrebară care este cauza acestei mâhniri. El răspunse: „Nu l-am văzut pe Domnul de mai multe zile...”. – „Dar îl vedeți?...”, replicară ele. El însă a schimbat vorba.

Odată, după ora de catehism, prânzeau, stând lângă foc, într-o sală a „Providenței”. Crezându-se singur, zise, într-un suspin lung: „De duminică nu l-am mai văzut pe Bunul Dumnezeu!”. A fost auzit de Maria Chaney care, apropiindu-se, îl întreabă dacă L-a văzut mai înainte. El nu răspunse nimic¹⁰.

Din acestea putem deduce că pentru el Sf. Euharistie nu era o taină în văluri: și că Mântuitorul se arăta servitorului său în mod văzut și aproape întotdeauna.

Mai mult, această concluzie este autorizată și de impresia tuturor aceluia, care îl vedeau la altar sau în fața Sfintei Taine, așa cum vom avea prilejul s-o spunem în cele ce vor urma.

O, Sfinte, roagă-te pentru noi și ne câștigă harul unei credințe vii în ființa de față a lui Isus Cristos în Sf. Euharistie.

¹⁰ Sommaire.

II.

Iubirea lui Isus Cristos arătată prin întemeierea Sfintei Euharistii

„Isus Cristos iubind pe ai săi... până în sfârșit i-a iubit pe ei”¹¹. Nu este aceasta o iubire nemărginită care-l face pe Isus să-și continue ființa de față în mijlocul ucenicilor Săi? Le face un dar neprețuit; le asigură un leac atotputernic împotriva necazurilor din lumea aceasta; le deschide un izvor de daruri speciale. Să medităm despre aceste minunății ale iubirii dumnezeiești.

Iubirea lui Isus Cristos arătată în întemeierea Sf. Euharistii reiese:

I. Din darul ce ni-l face prin această Taină

„Prin Sf. Euharistie hrănește El pe fiii săi, dar nu cu o hrană comună, nici cu acea mană cu care s-a hrănit poporul evreu în deșert, ci cu preascumpul Său Trup și cu preaprețiosul Său Sânge. Cine s-ar fi putut gândi vreodată la aceasta, dacă El însuși nu ne-o spunea și nu o

¹¹ In 13,1.

facea în aceeași vreme? S-a văzut vreodată iubirea unui tată, generozitatea unui rege față de supușii săi, mergând atât de departe, ca a lui Isus Cristos în Taina sfântă a altarelor noastre? Părinții prin testamentele lor își lasă averea moștenire fiilor lor; Isus Cristos însă, în testamentul său, nu lasă moștenire avere trecătoare, ci pe sine însuși ni se dă împreună cu toate bogățiile sale cerești. Nu este aceasta o adevărată risipă a lui Dumnezeu față de creaturile sale? O! cât de vrednice sunt aceste minunății de admirația și de iubirea noastră! Un Dumnezeu, după ce s-a împovărat cu slăbiciunile noastre, se face hrana sufletelor noastre! O, neam creștinesc, ce fericit ești tu, ai un Dumnezeu atât de bun și atât de bogat!”

II. *Din scopul pentru care a întemeiat această taină*

Știind că a sosit vremea să se întoarcă la Tatăl, nu se poate hotărî să ne lase singuri pe pământ, în mijlocul atâtor dușmani care caută numai pierderea noastră; El voiește să avem fericirea de a-l putea găsi oricând, și, prin această mare taină, El se angajează să rămână în mijlocul nostru, zi și noapte, pentru a fi părintele nostru, mângâietorul nostru, prietenul nostru! Mai fericiți decât aceia care trăiau pe vremea vieții sale muritoare, când El era numai într-un loc, noi îl aflăm astăzi în toate părțile lumii, și această fericire ni s-a

promis până la sfârșitul veacurilor. O, mare este iubirea lui Dumnezeu față de creaturile sale! Iubire părintească, ce mare și minunată ești!

III. *Din darurile ce ni le împărtășește în această Sfântă Taină*

Ce face Isus Cristos în Sf. Euharistie? Este un Dumnezeu mântuitor, care în fiecare zi se oferă pentru noi dreptății Tatălui Său. Dacă ești în suferință și în necaz, El te mângâie și te ușurează. Dacă ești bolnav, El te vindecă sau îți dă lipsa de tărie, ca să poți suferi așa încât să meriți cerul. Dacă diavolul, lumea și pornirile tale, se războiesc împotriva ta, El îți dă armele de luptă, ca să te poți împotrivi și învinge. Dacă ești sărac, El îți dă tot felul de bogății, pentru lumea aceasta și pentru veșnicie. Să deschidem ușa acestei sfinte și preascumpe inimi, să ne aruncăm pentru o clipă în flăcările iubirii Sale și vom vedea ce poate un Dumnezeu, care ne iubește! O, Dumnezeul meu, cine va putea înțelege aceasta!¹².

¹² Sermon du Jeudi-Saint Sermon de la Fête-Dieu, I-er point.

PILDĂ

Nimic nu ne poate da o idee despre devoțiunea ce-o avea Sfântul Vianney către Sfânta Euharistie. El o numea cu cele mai suave și mai dulci cuvinte: inventa expresii noi pentru a vorbi cu vrednicie despre Ea. Pentru a o lăuda întrebuința un limbaj naiv, plin de poezie, pe care numai iubirea îl poate afla și care, odată ce l-ai auzit, nu se mai șterge nicicând din amintire. Euharistia de altfel era subiectul lui favorit, la orele de catehism revenea mereu asupra Ei. Atunci i se umplea inima de recunoștință și de iubire; fruntea i se însenina, ochii îi scânteiau, sufletul lui de sfânt i se reoglindea pe trăsăturile feței și lacrimile îi înăbușeau vocea¹³. Adeseori zicea: „După prefacere, când țin în mână Preasfântul Trup al Mântuitorului nostru și când mă aflu în clipe de descurajare, nu mă țin vrednic decât pentru iad; îmi zic atunci: Ah! cel puțin dacă L-aș putea duce cu mine, iadul ar fi dulce lângă El; dacă aș fi cu El împreună; nu mi-ar păsa de aș rămâne acolo să sufăr toată veșnicia... Dar atunci n-ar fi mai mult iad: flăcările iubirii ar stinge flăcările dreptății”.

Într-o noapte de Crăciun slujea Sf. Liturghie; cântecul prelungindu-se până după ridicarea Sf. Pâini, Sfântul aștepta sfârșitul pentru a intona

¹³ Esprit. Charité du curé d'Ars.

Tatăl nostru... În acest timp privea la Sf. Pâine, ce o ținea în mâini deasupra potirului; lacrimi mari îi curgeau din ochi și un surâs dulce îi anina pe buze: „La ce te gândeai în acel moment?” îl întrebă în sacristie pr. Tocannier, capelanul său. – Prietene, îi spuneam Mântuitorului nostru: „Dumnezeul meu, dacă aș ști că trebuie să fiu osândit, acum când te țin în mâinile mele, nu te-aș mai lăsa”.

Către sfârșitul vieții sale, nu predica aproape niciodată, fără să nu vorbească despre această Sfântă Taină. Într-o împrejurare, când a fost constrâns să țină ora de catehism în corul bisericii, apropierea Sf. Taine îi pricinuia o emoție atât de puternică, încât aproape nu era în stare să vorbească despre altceva¹⁴.

În convorbirile sale se întreținea cu foarte mare plăcere despre Sf. Euharistie; iar în limbajul său purta o astfel de convingere și sentimente atât de frumoase față de Mântuitorul nostru, încât impresiona adânc pe toți care îl ascultau¹⁵.

O, Sfinte, roagă-te pentru noi și câștigă-ne o iubire înflăcărată față de Dumnezeul nostru din Sf. Euharistie!

¹⁴ Sommaire.

¹⁵ *Ibidem.*